

ת"פ 45226/12/22 - מדינת ישראל נגד שחר סעדיאיב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 45226-12-22 מדינת ישראל נ' סעדיאיב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל שחר סעדיאיב (עציר)
-----------------	--	-----------------------------------

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בעבירות נשק (החזקה, נשיאה והובלה) - עבירות לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. במועד הרלוונטי לכתב אישום זה, התגורר הנאשם בדירה ברחוב אהוד מנור 4/62 בקרית ביאליק (להלן: "הדירה"). בתאריך 2/12/22 הוצא כנגד הנאשם צו מעצר בבית משפט השלום בבאר-שבע, המורה על מעצרו של הנאשם בכל מקום ובכל עת (להלן: "צו המעצר"). בתאריך 5/12/22 בשעה 12:00 לערך, אותר הנאשם על ידי שוטרים כשהוא הולך בחניון הבניין בו נמצאת הדירה, והוא נעצר בהתאם לצו המעצר. בזמן מעצרו החזיק, הוביל ונשא הנאשם בכיס מעילו בלא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי בקוטר 6.35 מ"מ, מודל 950B מתוצרת חברת ברטה נושא מספר טבוע 88006E אשר יורה ובכוחו להמית אדם, עם מחסנית תואמת טעונה ב-5 כדורי תחמושת (להלן: "הנשק"). עוד החזיק הנאשם בדירה בלא רשות על פי דין 34 כדורי תחמושת בקוטר 9 מ"מ וכדור נוסף בקוטר 6.35 מ"מ.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם החזיק, נשא והוביל נשק, אביזר לנשק ותחמושת, בלא רשות על פי דין.

ראיות המאשימה לעונש

3. הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם.

עיקרי טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור ועל חיי אדם, שכן זמינות הנשק תורמת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. הפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין (עונש מינימום) המלמד על עמדתו של המחוקק ועל הצורך להחמיר בעבירות נשק, בכלל זה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה בדבר מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק והמאמץ התביעתי להביא לצמצום תופעת עבירות הנשק. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, הדגישה את העובדה כי בביתו של הנאשם נמצאו 35 כדורים, כאשר רק כדור אחד נמצא כמתאים לאקדח אותו הוא נשא. הפנתה לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות חודשים ארוכים לאחר האירוע בו נורה, וגם אם חשש לחייו ועבר מספר דירות, לא היה בכך כדי להצדיק החזקת אקדח שלא כדין, והיה עליו לפנות למשטרה. עוד הדגישה כי דובר בנאשם שאינו מיומן בשימוש בנשק ואין לו הכשרה להחזקתו. בהתאם, ביקשה לדחות את טענה ההגנה לקרבה לסייג לאחריות פלילית מסוג "הגנה עצמית", אחרת יהווה הדבר עידוד לביצוע עבירות דומות. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאתו של הנאשם, ולעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות בעבירות סמים ורכוש, ולכך שריצה בעברו שלושה מאסרים בפועל. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 2.5 ועד 4.5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לאור כל האמור לעיל, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם.

עיקרי טיעוני הנאשם לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המידית של הנאשם, לקבלת האחריות, להבעת החרטה, ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי הנאשם שירת בצבא, סובל ממצב הרפואי קשה לאחר שנורה ומתהלך על קביים. הדגיש את מאמצי הנאשם לחזור לחיים נורמטיביים, ציין כי מדובר באקדח קטן שהנאשם נשא אותו לתקופה קצרה למטרות הגנתיות, כאשר זה נרכש יום קודם לתפיסתו על ידי המשטרה, ורכישתו בוצעה כמוצא אחרון של הנאשם להגן על עצמו, לאחר שעבר מספר דירות, נשרף ביתו, איימו על חייו, בוצע מרדף אחריו, ואף הועבר אליו על ידי המשטרה מידע מודיעיני לפיו קיימת כוונה לפגוע בו ובמשפחתו. הדגיש, כי מדובר בנסיבות המצביעות על כך שהנאשם היה נתון בסכנה ממשית ובאיום מוחשי על חייו, כאשר המשטרה ידעה על כך ולא פעלה לחקור את אותם האירועים כנדרש. בהתאם, טען לקרבה לסייג לאחריות פלילית מסוג "הגנה עצמית", ובהתאם קביעת מתחם עונש הולם מקל. בכל הקשור לתיקון 140 לחוק העונשין, ציין כי עונשי מינימום כוללים גם מאסרים מותנים, ואין חובה שכל התקופה תהיה בדרך של מאסר בפועל. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, טען כי זה אינו כולל עבירות נשק ומעולם הוא לא היה מעורב בעבירות אלימות. ביקש להתחשב בתקופת המעצר הארוכה בה הנאשם נתון, שכן תנאי מעצר יותר קשים מתנאי מאסר, מה בפרט שהופרו זכויותיו של הנאשם במהלך תקופה זו, ואף הוגשו עתירות מנהליות, ויש בכך כדי להוות נסיבה מקלה. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית וטען למתחם עונש הולם

שתחילתו ב- 6 חודשי מאסר בפועל ולא נקב בחלקו העליון של המתחם. לאור כל האמור לעיל, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, ולהסתפק בימי המעצר בהם הנאשם היה נתון עד היום.

6. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו, הפנה למצבו הרפואי וביקש להתחשב בו ובכלל הנסיבות. הנאשם העיד על מסכת האירועים שקדמה לביצוע העבירה, כאשר הרקע הוא סכסוך הקשור לבן משפחתו של הנאשם החייב כסף לאנשים שפעלו לגביית החוב בדרך של הפעלת לחץ על הנאשם מתוך כוונה לגרום לבן משפחתו לשלם את החוב. הנאשם העיד כי הוא איום טלפונית שאם יפנה למשטרה הוא ייפגע ומצבו יחמיר. העיד על ירי שבוצע לכיוונו על ידי רעול פנים, ירי שהביא לאשפוזו בבית חולים למשך 6 ימים והוא נזקק שני ניתוחים עם קיבוע חיצוני ברגליים וכיום הוא נאלץ להיעזר בקביים. עוד ציין כי נאלץ לעבור מספר דירות, וזאת לאחר שהבחין בדמויות חשודות מתצפתות על ביתו, וסיפר על אירוע במהלכו נכנס לחניון ביתו בשעת לילה והבחין ברכב שבתוכו שני רעולי פנים שרדפו אחריו בנסיעה, אך הוא הצליח לברוח. סיפר על שיחת טלפון שקיבל מקצין מודיעין לפיה נמסר לו כי קיים מידע מודיעיני לפגיעה בחייו, והוא התבקש לנקוט בזירות, לשמור על חייו ולעדכן את המשטרה בכל התפתחות או חשד. עוד מסר כי הושלכו על ביתו שני בקבוקי תבערה, וביתו נשרף. העיד כי כתוצאה מהחשש לחייו הוא רכש אפוד מגן, נטל כדורים נגד חרדות, ורק כמוצא אחרון הוא נאלץ לרכוש אקדח קטן אותו החזיק בחניון ביתו: **"בשביל להגן על עצמי שבפעם הבאה אם במידה חס וחלילה מישהו יבוא יכוון עלי נשק, אני אמנם לא אצליח לירות כי אני עם קביים והכל, אבל לפחות אני במצב הפסיכולוגי שאני אדע שלפחות יש עלי משהו שיכול לעזור לי איכשהו. אם זה להרתיע, אם זה להלחיץ, אם זה להפחיד מישהו, אם זה להבריח מישהו"** (עמ' 15 שורות 25-30 לתמלול דיון מיום 13/6/23). בכל הקשור לעובדה כי נמצאו כדורים שאינם תואמים לאקדח אותו הוא רכש, ציין כי הוא חשב לתומו כי כל הכדורים תואמים לאקדח מאחר וקיבל אותם באותו הקרטון. לשאלה מדוע לא פנה לקצין המודיעין שיצר עמו קשר במקום לעבור על החוק ולרכוש נשק, השיב: **"לא פניתי אליו. אני אגיד לך את האמת אדוני השופט אני מפחד כאילו, פחדתי, מה אני מפחד על הילדים שלי, אני אני עם הגב לקיר. המשטרה יודעת את הסיפור היא יודעת את המקרה, היא יודעת מעל ומעבר"** (עמ' 24 שורות 28-30 לתמלול דיון מיום 13/06/23).

7. בתו זוגו של הנאשם, גב' שיר שמעון, העידה כי הנאשם נורה בעקבות סכסוך הקשור לבן משפחתו, בהמשך הנאשם התלונן בפניה כי הוא רואה דמויות חשודות במצלמות ההבטחה, ובאירוע אחר הבחין ברעולי פנים ברכב שהחלו לנסוע אחריו, ובית הרשום על שמו הוצת ונשרף. העדה ציינה כי בעקבות אותם אירועים הנאשם מצוי בחרדות, החליף מספר דירות ואף רכש לעצמו אפוד מגן.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב

ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם הצורך לשמור: על חיי אדם ושלמות הגוף; על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, והסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה יחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניינן. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "**רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25).** בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "**עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד".** בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "**הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...".** עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "**לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים**

מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוע...".

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדן, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 **יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)**).

בבש"פ 625/82 אבו-מוך נגד מדינת ישראל, פורטו הקטיגוריות לבחינת חומרת העבירה מהכבד את לקל: החזקת נשק לצורך פגיעה בביטחון המדינה; החזקת נשק לשם ביצוע עבירות פליליות; החזקת נשק לעת מצוא כדי לאפשר פעילות פלילית לעתיד; צבירת נשק על רקע אידאולוגי; החזקת נשק לצורך הגנה עצמית או הגנת המשפחה; החזקת נשק לצורך ציד או ספורט; החזקת נשק כמזכרת או לאוסף; החזקת נשק למי שפג רשיונו (לאישור סיווג זה, ראו גם ע"פ 8473/13 **חסיין נגד מדינת ישראל**).

11. הנאשם החזיק נשא והוביל בכיס מעילו אקדח חצי אוטומטי בקוטר 6.35 מ"מ עם מחסנית תואמת טעונה ב- 5 כדורים. בנוסף הנאשם החזיק בדירתו 34 כדורי תחמושת בקוטר 9 מ"מ וכדור נוסף בקוטר 6.35 מ"מ.

מדובר בנשק עם מחסנית טעונה המוכן לביצוע ירי מידי, בנוסף לכך הנשק נתפס על גופו של הנאשם בחניון בבניין מגורים, ומדובר בנסיבות מחמירות, שכן אלה מלמדים על פוטנציאל הסיכון הממשי והמידי של שימוש בנשק ועל הנזק החמור והקטלני שעלול היה להיגרם ממנו.

הנאשם אינו מורשה לנשיאת נשק, לא עבר כל הכשרה מותרת ויש בעצם נשיאתו של הנשק כדי להוות סכנה לציבור ללא קשר למטרות נשיאתו. חלקו של הנאשם בתכנון וביצוע העבירה הינו מרכזי. כפי שצוין על ידי ההגנה הנשק נרכש על ידי הנאשם בסמוך למועד ביצוע העבירה ומכאן שלא מדובר באירוע ספונטאני כי אם באירוע מחושב ומתוכנן. בנוסף הנאשם יכול להימנע מביצוע העבירה, אך הוא לא עשה כן.

12. מאחר וכתב האישום לא מצוין את פרק הזמן בו הנאשם החזיק בנשק, יש לקבל את טענת ההגנה לפיה הנאשם החזיק את הנשק רק ביום שנתפס, טענה לה המאשימה לא התנגדה.

13. לאחר ששמעתי את עדותו של הנאשם ועדותה של בת זוגו, ונוכח האירועים שפורטו בעדותם, אירועים שאינם במחלוקת, אני סבור כי הנאשם הוכיח בוודאי במידה הנדרשת ממנו, כי החזיק באקדח מתוך רצון להגן על עצמו ולא למטרה אחר.

יצוין כי מדובר באקדח בעל קוטר קטן מאוד, עובדה היכולה אף היא להתיישב עם טענת הנאשם לפיה רכש את האקדח על מנת להגן על עצמו.

טענת ההגנה לקרבה לסייג מסוג הגנה עצמית

14. לטענת ההגנה מסכת האירועים שפקדו את הנאשם כמפורט לעיל מציבה אותו בקרבה לסייג מסוג "הגנה עצמית".

בהתאם לסעיף 34. לחוק העונשין: **"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים."** לצורך ביסוסו של סייג ההגנה העצמית צריך שיתקיימו מספר תנאים מצטברים כדלקמן: 1. תקיפה שלא כדין 2. סכנה מוחשית לפגיעה בחיים, בחירות, בגוף או ברכוש 3. מידיות - בהיבט של עיתוי המעשה לצורך הדיפת התקיפה 4. כניסה למצב שלא בהתנהגות פסולה 5. נחיצות - הן איכותית והן כמותית 6. פרופורציונליות - יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מן התקיפה (ר' ע"פ 4191/05 ארנולד אלטגאוז נ' מדינת ישראל).

על מנת שתתקיים קרבה לסייג צריכים להתקיים לפחות חלק משמעותי מהתנאים הנדרשים להגנה עצמית: **"אדם שאינו עומד בתנאי ההגנה העצמית, אך חלקם מתקיים, הריהו ראוי על כל פנים להתחשבות בנסיבות המיוחדות שהובילו למעשיו 'בדרך של הקלה בעונש או אפילו פטור מלא, לפי המקרה, תוך מתן משקל מרבי והולם למידת אשמתו המעטה'... כך נקבע בסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין, כי בעת קביעת מתחם הענישה, על בית המשפט להביא בין שיקוליו את 'הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1'."** (ע"פ 9062/12 אושרי חבה נ' מדינת ישראל).

15. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה לא מתקיימת במקרה זה קרבה לסייג לאחריות פלילית מסוג "הגנה עצמית" וזאת ממספר טעמים:

ראשית, ספק רב אם ניתן להצדיק ביצוע עבירה חמורה של נשיאת נשק שלא כדין לצורך הגנה עצמית, או לצורך קביעת קרבה לסייג, וצריכים לטעמי להתקיים תנאים חריגים ביותר.

שנית, הנאשם התבקש על ידי המשטרה לעדכן בכל אירוע חריג אך הוא לא עשה כן, ובמקום זאת הנאשם החליט לעשות דין לעצמו ולהחזיק באקדח. לא מן הנמנע כי שיתוף פעולה מלא מצד הנאשם עם המשטרה היה נותן מענה למצבו של הנאשם. הנאשם בחר שלא לעשות כן מטעמים השמורים עמו, ופעל כפי שפעל. לטעמי די בכך כדי לשלול קרבה לסייג לצורך כך.

בהקשר זה ר' ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים שם נאמר בין היתר כי "... במעשיו של המשיב יש משום יסוד של נטילת החוק לידיים תחת הותרת דבר האיזמים על חייו לטיפול הגורם המוסמך לכך - משטרת ישראל. זאת, כשאין בידו לדעת כיצד עלולה פרשת האיזמים להסתיים אלמלא נתפס הנשק על-ידי המשטרה...". בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח נקבע כי יש להחמיר בענישה : "... אף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולהחרפת תוצאותיהן...".

שלישית, האירוע החמור בו הנאשם נורה התרחש כשמונה חודשים קודם לכן (4.5.22) וגם האירועים המטרידים והחמורים שהתרחשו לאחר הירי התרחשו מספר חודשים לפני ביצוע העבירה (דמויות בהן הנאשם הבחין במצלמות האבטחה ביום 19.7.22 ואירוע ההצתה מיום 18.9.22). מכאן שלא מדובר באירועים תכופים לאירוע החזקת ונשיאת האקדח ולא מתקיימת דרישת המידיות.

אני ער לטענת הנאשם לפיה הבחין באנשים שעוקבים אחריו (אירוע מיום 1.12.22), אך שוב מדובר באירוע שהתרחש מספר ימים קודם לביצוע העבירה, והנאשם מצדו לא פנה למשטרת ישראל ולא עדכן אותם בעניין, ובמקום זאת פעל להשגת אקדח ותחמושת.

רביעית, אין להתעלם מהעובדה שהנאשם החזיק ב-34 כדורים בקוטר 9 מ"מ ואשר אינם תואמים את האקדח שנתפס ברשותו שאותו החזיק לטענתו למטרות הגנה. בהקשר זה ספק רב בעיני אם הנאשם אכן לא ידע שמדובר בכדורים בקוטר שונה מזה של האקדח שהחזיק ברשותו.

16. למעשה הנאשם החזיק באקדח "לכל מקרה שלא יהיה", ונראה כי אף לא אחד מהתנאים הקבועים לצורך ביסוס טענת הגנה עצמית מתקיים במקרה זה במלואו. לאור כל האמור לעיל אני סבור, שלא עומדת לנאשם טענה מסוג קרבה לסייג לאחריות פלילית.

17. הנסיבות שהביאו את הנאשם להחזקת האקדח רלוונטיות אך ורק לשאלת מטרת החזקת הנשק, קרי רצונו להגן על עצמו, וגם אם לא עומדת לנאשם טענה של קרבה לסייג, יש במטרת ההחזקה כדי לבוא במניין השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם.

18. מכלול הנסיבות, אני סבור כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הבינוני ומטה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

19. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויצורות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי "הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי

שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה". בע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי "המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט".

בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.22) נאשם שוהה בלתי חוקי נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוטר. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכניסה ושהייה בישראל. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובר"ח". בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.04.22) המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק - אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הלים - בצוותא עם אחר. המשיב, בן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו מ-10 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' בידאסה** (10.05.22) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת, נשיאת והובלת נשק ביחד עם אחר, בכך שהנאשם והאחר החזיקו, נשאו והובילו רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת לרובה ובה 29 כדורים, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת שמכילה 27 כדורים וכדור נוסף בקנה, ומחסנית נוספת שמכילה 14 כדורים. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם מ-19 ל-30 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.2021) נאשם בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה נדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל, למאסר בן 24 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות. בע"פ 4303/22 **אמיר אבו גאנם נ' מ. ישראל** הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות נשק שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת אקדח ומחסנית ריקה ברכבו נגזרו 31 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה. בע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון במחסנית וכדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר, ונגזרו עליו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה. ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והחזקה של נשק, בכך שהחזיק בביתו, אקדח ובו מחסנית, בה היו תשעה כדורים, ובחצרו נתפסו 63 כדורים נוספים. לנאשם היו שלוש הרשעות קודמות שלא בעבירות נשק. על הנאשם הוטלו 50 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 30 חודשי מאסר. בע"פ 5856/22 **טאיע סויטאת נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת אקדח ומחסנית ריקה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שנסע ברכב עם אדם אחר כשהוא נושא את האקדח והמחסנית, ובהגיעו למחסום משטרת הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט מהמקום ובחלוף מרדף קצר, שבמהלכו השליך את האקדח, נתפס. על הנאשם הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם נדחה. בע"פ 930/22 **אוסמה חטיב נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שנשא והוביל ברכב בו נהג, אקדח חצי אוטומטי ומחסנית ריקה תואמת. על הנאשם הוטלו 23 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה. בע"פ 17655-10-22 **מדינת ישראל נ' חווא** הנאשם הורשע בעבירות של עבירות בנשק (החזקה ונשיאה), בכך שהחזיק אקדח טעון ומחסנית תואמת ובתוכה 6 כדורים, לשם הגנה עצמית. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 35 חודשי מאסר בפועל. בע"פ

3731/21 חסן בן עלי אבן פרג נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת בך שהוא נתפס נושא אקדח ברכבו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 15 ל - 40 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי אשר אמור היה להתחיל באותה עת בנשיאת עונש של עבודות שירות, הושת עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים. ערעור על חומרת העונש נמחק לבקשת הנאשם.

20. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 30 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, והעונשים נעים בין 28 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

21. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 10 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, והעונשים נעים בין 12 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

22. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר ולא פחות מ- 21 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), והעונש הקבוע לצד עבירת נשיאה והובלת נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ-30 חודשים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי). העונש המרבי הקבוע בצידה של נשיאה והחזקה של אביזר או תחמושת הוא 3 שנות מאסר. עונשי המינימום הקבועים בחוק חלים במקרה זה, ויש בתיקון כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל. **ר' ע"פ 5602/22 מ. ישראל פלוני: "כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".**

23. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, ובפרט העובדה שהנאשם החזיק בנשק לאחר שחשש לחייו ולחיי משפחתו בעקבות האירועים הקשים שחווה, סוג הנשק, העובדה שהנשק הוחזק כאשר הנאשם בחניון ביתו, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול במקרה זה רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 18 חודשים ולא יעלה על- 40 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

24. לקולה אני מביא בחשבון את: שיתוף הפעולה של הנאשם עם היחידה החוקרת, קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן מבלי שהחלה שמיעת הראיות בתיק, והחיסכון בזמן שיפוטי.

בנוסף יש לתת משקל של ממש לנסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מטעונו ההגנה, ובפרט האירועים הקשים

והמטרידים אותם חוו הנאשם ומשפחתו עובר לביצוע העבירות.

משקל נוסף לקולה יינתן למצבו הרפואי של הנאשם כפי שעולה מטיעוני ההגנה והמסמכים הרפואיים שצורפו (נ/8). פציעתו של הנאשם אינה קלה והוא נאלץ להיעזר בקביים. כך גם ייתכן משקל לתקופת המעצר המשמעותית בה הנאשם נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר במיוחד כאשר מדובר במי שסובל ממגבלה רפואית משמעותית). כך גם אין להתעלם מהשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו. משקל מסוים יינתן גם לעובדה שלאחר מאסרו האחרון הנאשם ביקש לנהל אורח חיים נורמטיבי ועבד לפרנסתו.

25. לחומרה, אני מביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 4 הרשעות קודמות, בעבירות של סמים, קשירת קשר לעשות פשע, התפרצות למקום מגורים, החזקת מכשירי פריצה, סיוע לגניבה, היזק לרכוש במזיד ועוד. הנאשם ריצה בין היתר, מספר מאסרים בפועל, האחרון משנת 2021 למשך 10 חודשים.

אמנם הרשעותיו הקודמות של הנאשם אינן בעבירות דומות או בעבירות אלימות אך מדובר בעבר מכביד שיש לתת לו משקל במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם.

26. במכלול הנסיבות, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל קרוב יותר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

27. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 5/12/22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך ₪ 8,000 או 40 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.01.2024.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה

עמוד 10

והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.